

Forma›ur Tjó›veldisflóksins, Høgni Hoydal:

Økismenning er landsmenning

Samband og samstarv

Tey alra flestu ivast neyvan í, at ta› var rætt at geva bygðunum lut í útbyggingini av samfer›slukervinum, tí við hesum hava vit skapt nýggjar møguleikar fyri tey ymsu økini. Í hesum sambandi vísir Høgni Hoydal á teir heilt nýggju møguleikarnar fyri samstarvi, sum ta› nýggja og bótta sambandi› gevur í dag.

– Eg meti ta› vera ney››ugt bæ›i at flyta tey umsitingarligu mørkini, og at tey verandi umsitingarlig økini nýta møguleikarnar, sum nýggja sambandi› gevur, og samstarva nærri á alt fleiri og nýggjum økjum – innan umsiting, vinnu, skúla og mentan.

– Tí er økismenning í dag treytin fyri bygðamenning. Hon er lykilin til, at mi›savningin ikki skal halda fram, sigur Høgni Hoydal. Su›uroyggin má samstarva – eins og Sandoyggjin, Vágarnar, Nor›streymoy, økini í Eysturoynni og Nor›oyggjar.

Økismenning og fullveldi

– Fyritreytin fyri eini livandi føroyskari mentan og trivna›i hjá føroyingum í dag er eftir hugsan Tjó›veldisflóksins, at lív og vøkstur er í øllum plássum í landinum, sigur Høgni Hoydal.

– Uttan bygðirnar, uttan eina spjadda búseting, uttan tilknýti hjá uppvakandi ættarli›um til sín heimsta› og til alla ta vitan, sum liggur eftir forfedrarnar, og uttan at landi› ver›ur røkt í síni heild, gerast allar Føroyar eitt deytt samfelag, sum fyri ta› kundi ligi› á mánanum.

– Ta››, sum heimurin skríggjar eftir í dag, er samleiði, meining við lívinum, smærri samfeløg, i› virka, og fjølbroyttar mentanir. Ta› ver›ur hetta, sum kann skapa vælfer› og trivna› í framtí›ini – og eisini búskaparligan vøkstur.

– Tí hanga fullveldi og økismenning óloysiliga saman í politisku hugmynd Tjó›veldisflóksins, sigur Høgni Hoydal.

– Júst sum føroyingar eiga at vinna sær politiska og búskaparliga javnstø›u millum heimsins tjó›ir, somulei›is eigur politisk og búskaparlig javnstø›a at vera millum føroyingar – uttan mun til hvar í landinum, teir búgva.

Nøkur ítøkilig tiltøk

Samgongan hevur gjørt uppskot um eina langtí›arætlan fyri næstu 10 árin, og

í tí sambandinum hava tankarnir um økismenning t›i›liga gjørt seg galdandi.

Men longu nú metir Høgni Hoydal, at samgongan kann vísa á nøkur ítøkilig úrslit.

M.a. hevur avskrivningin av skuldini hjá teim figgjarliga veikum kommunum tiki›stø›i í politikkinum fyri økismenning.

– Annars er ta› mest á samfer›sluøkinum, at stig eru tikin. Her er talan um Vágatunnilin, nýggja Sandoyarferju, nýggja ferju til siglingina millum Su›uroynna og Tórshavn, umframt flógur til tunnil og havnager› í Su›uroynni. Eisini kann nevast flógur til nýggjan studentaskúla í Su›uroynni og nýggjan skúla í Sandoynni.

Høgni Hoydal vísir á, at hesi stig hava veri› brá›ney›ug, men at tey als ikki eru nóg miki››, skal økismenningarpolitikkurin eydnast.

Fimm fyrirtreytir

Hóast ta› ver›ur mett alney›ugt, at vit fyriskipa ta› so, at almenn umsiting kann fara fram úti á økjum – og ikki einans í Havn – so ver›ur ta› ikki gjørt treytaleyst.

Høgni Hoydal nevnr fimm fyrirtreytir:

– Í fyrsta lagi: at vit gó›taka, at Tórshavn er høvu›sta›ur Føroya og at har liggur almenna mi›fyrisingin.

– Mi›fyrisingin er tann parturin av umsitingini hjá tí almenna, sum ger lógir og reglur og hevur eftirlit við››, at hesar ver›a hildnar.

Í ø›rum lagi: at vit fáa skipa› stórri umsitingarligar eindir kring landi››, sum kunnu taka á seg umsitingarligar uppgávur, sum í dag liggja í Havn.

Antin kommunur velja at leggja saman ella stovna felags umsiting er líkamiki››. Men samstarva mugu tær, tí tásta›ni kunnu stórri øki sum barnaansing, eldrarøkt, almannamál, fólkkaskúlin, tann grundleggjandi heilsutænastan og mentamáls umsitast í økjum – eins og fólk við mi›› og hægri útbúgvingum fáa vinnumøguleikar kring alt landi››.

Landsst›ri› hevur ætlanir um at leggja fleiri mál út til kommunurnar at umsita, sum jú longu er gjørt við barnaansingina.

Í tri›ja lagi: vit mugu skapa skúladeplar, sum eru partar av einum savna›um skúlaeverki í landinum. Hetta gevur møguleikar fyri samstarvi við vinnulívi› á sta›num og menningar- møguleikar sum heild. Á tann hátt kunnu skúlar og hægri útbúgving ver›a lögð kring landi››.

Í fjór›a lagi: at vit leggja almennar stovnar kring landi››. Hetta er lættast at gera, tá i› tørvur ver›ur á nýggjum uppgávum.

Í fimta lagi: at vit leggja ítøkiligan botn fyri eini vinnulívsmenning.

Í samgonguskjalinum ver›ur sagt, at viðtøkurnar fyri Framtaksgrunnin skulu broytast solei›is, at hann stu›lar einum økismenningarpolitikki.

Hetta merkir tó ikki, at hann skal veita studning til verkætlanir, sum ikki bera seg. Men hann skal vísa fyrilit til vinnumenningina kring landi›› í sínum virki.

– Men tíverri er onki gjørt á hesum øki.

Økismenning – naka› sjálvsagt

– Ta› er ein spurningur, um politiski bo›skapurin viðvíkjandi økismenning sæst nóg greitt í dagligu fyrisingini, sigur Høgni Hoydal.

Hann leggur dent á, at økismenningarpolitikkurin í framtí›ini skal metast sum ein náttúrligur partur av landspolitikkinum og fyrisingini.

– Hóast nógv er tosa››, er ov líti› ítøkiligt komi› burtúrú higartil. Men eg kann nú sta›festa, at naka› veruligt er við› henda.

– Nærum ongin landsst›r- isfundur fer fram, uttan at økismenningin stendur á skránni. Í flestu lögtingsmálum er eisini økismenningin t››andi partur av við›ger›ini.

– Í hesum sambandi er vert at leggja dent á, at landsst›ri› hevur sent rundskriv út til alla fyrisingina um, at fyrisingin í øllum lógaruppskotum skal við›gera økismenningina.

– Tá lógir ver›a smí›a›ar skal grundgevast fyri, hvønn t›ðning tær fáa fyri ymsu økini í landinum, og tilmæli skal gerast um, hvar umsitingin skal liggja.

– Hetta fær uttan iva stór- an t›ðning í framtí›ini, sigur Høgni Hoydal.

Ikki bí›a eftir politikarunum í Havn

Men halda fólk, at ta› ber til at sita hendur í favn og bí›a eftir, at landsst›ri› fremur økismenningina av einlistum, so fara tey skeiv.

– Mi›fyrisingin og landsst›ri› seta ikki nakra økismenning í gongd, sigur Høgni Hoydal. – Ta› er bert virkishugurin og uppskotini frá fólki kring landi››, sum í veruleikanum kunnu skapa trivna› og vøkstur.

– Landsst›ri› og lands- politikarar kunnu bert royna

at tryggja javnbjó›is um- stø›ur.

– Ofta tykist ta› tíverri sum at ta› er so sára lætt at skelda inn á teir fínu harrarnar í Havn, og er ta› grundgevingin fyri, at onki hendir. Ella at bí›i› ver›ur studning, sum um ta› er loysnin á øllum.

– Men hetta byggir onki land – ta› kenna vit alt til. Ta› elvir tvørturímóti til hefni og ómynduggering.

Møguleiki er at venda gongdini

Høgni Hoydal ivast ikki í, at nú er møguleiki at venda gongdini.

Hann vísir á, at hann í juni í ár setti nevnd, sum Hergeir Nielsen o.o. fingur samtykt undir figgjarlógarvi›ger›ini í lögtinginum í desember í fjør.

– Nevndin er sett við skilagó›um fólki úr øllum landinum til at við›gera og koma við ítøkiligum tilmælum um økismenningarpolitikki.

– Nevndin skal eisini samstarva við útoyggja- nevndina, sum við›ger serligu stø›una hjá útoyggjunum og Gásadal.

– Hartil var ein granskingardepil settur á stovn í Klaksvík í 99, sum burturav skal arbei›a við spurninginum um økismenning.

Tá i› alt kemur til alt væntar Høgni Hoydal, at skilagó› úrslit fara at spyrjast burtúrú øllum hesum: politikki landsst›risins, lógararmunum, sum skaptir eru, og nevndararbei›inum.

Men hann ger greitt: – Uttan hugskot, ætlanir og meiningar frá teimum, sum liva við› og kenna við›urskiftini, kann alt gerast meira tos og onki veruleiki.

• Landsst›ri› hevur sent rundskriv út til fyrisingina um, at fyrisingin í øllum lógaruppskotum skal við›gera økismenningina.

• Økismenningin er ein náttúrligur partur av landspolitikkinum og fyrisingini.

• Landsst›ri› hevur ætlanir um at leggja fleiri mál út til kommunurnar at umsita.

• Landsst›ri› og mi›fyrisingin seta ikki nakra økismenning í gongd. Ta› er bert virkishugurin og uppskotini frá fólki kring landi››, sum kunnu skapa trivna› og vøkstur.

• Ein t››andi partur av politisku ætlanum okkara, bæ›i í sambandi við lóggávu og umsiting, er økismenning – at geva øllum økjum í landinum javngó›ar vakstrar- og menningarmøguleikar.

• Men ta› er tó framvegis frá fólkinum á sta›num, at hugskotini og menningin skal koma, sigur Høgni Hoydal.

• Annars ver›ur talan um studningsbúskapin um aftur.

TUMMAS Í DALI

Til vali› í 98 leg›i Tjó›veldisflokkurin serstakan dent á fylkingaror›ini: Økismenning er landsmenning! – og gjørdust hugmyndirnar aftan fyri setningin eisini t››andi partur av samgonguskjalinum millum Fólkaflokk, Sjálvst›risflokk og Tjó›veldisflokk.

Men forma›ur Tjó›veldisflóksins við›urkennir, at fólk higartil hava sæ› alt ov líti› til hesi føgur or› í verki.

– Eg skilji væl, at su›uroyingar flenna upp á há››, tá i› ein skræ›ugákur sum eg tosar um økismenning. Teir peika m.a. á avloysaraskipi› hjá Smyrli, á oljuvinnuna, á vegakervi› og mangt anna›. Hetta kemst partvís av tí, at ein stórus flógutørvur liggur og bí›ar eftir kreppuna.

– Kortini skal ongin ivast í, at økismenning hevur og fer at hava alstóran t›ðning í føroyskum politikki komandi árin, sigur Høgni Hoydal.

– Økismenning er rætt og slætt ney›ug, tá vit skulu skapa eitt sjálvbjargi› og livandi føroyskt samfelag við› fullari ábyrgd.

Endamál Tjó›veldisflóksins er jú at vinna fullveldi› við› vælfer›arsamfelagnum var›veittum.

Søguliga gongdin

Ta››, sum hevur bori› føroyska samfelagi› – vinnulívi››, mentanina og sosiala samanaldi› – hevur veri›